

[Himmelstrup.]

ninger, og det vil den efter min Mening gøre med de Sæts, der i hvert Tilfælde var fastsat for nogle faa Dage siden. Jeg vil altsaa gerne henstille til den højtærede Handelsminister — den højtærede Handelsminister er jo kongelig Bankkommissær —, at han øver Indfyldelse ogsaa paa dette Omraade.

Saa vilde jeg endelig gerne til Slut bede den højtærede Handelsminister besvare et Spørgsmaal, hvis det er muligt. Det er med Hensyn til Lovforslagets § 7, den gamle Valutalovs § 13, som vi ændrede og udvidede meget betydeligt ved en Lov af 14. Juni i Aar, hvori der blev indført Bestemmelser, som havde til Formaal at mobilisere de Valutareserver, som maatte findes her i Landet ud over dem, der, om jeg saa maa sige, naturligt kommer frem. Den nye Bestemmelse i § 7, den gamle Valutalovs § 13, er den, der begynder med Ordene: Ministeren er herunder ogsaa bemyndiget til at foreskrive, at Guld, saavel møntet som umøntet, udenlandske eller paa udenlandsk Mønt lydende Tilgodehavender, Værdipapirer (herunder Kuponer), Veksler, Checks, Penge o. lign., skal tilbydes Danmarks Nationalbank til Købs, samt efter hvilke Regler Nationalbanken skal være berettiget til at overtage disse Værdier . . . o. s. v. Stykket ud. Det er det nye i det. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Handelsminister, hvad der er foretaget i Anledning af disse nye Bestemmelser Indførelse i Valutaloven i Løbet af den Maanedes Tid, der er gaaet. Jeg er paa det rene med, at den højtærede Handelsminister maaske ikke vil være i Stand til i Øjeblikket at oplyse det, maaske heller ikke ønsker at gøre det fra denne Plads, men dette samt andre Forhold, som jeg synes det vilde være rigtigt at drøfte med den højtærede Handelsminister, kan vi maaske faa Lejlighed til at faa Oplysninger om i det Udvalg, som jeg gaar ud fra Lovforslaget vil blive henvist til efter denne første Behandling.

Prieme: Det foreliggende Lovforslag om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger og Vareforsyning er en nødvendig Konsekvens af det ændrede Standpunkt, som Handelsministeriet og Valutacentralens Ledelse indtog i Meddelelsen til Importørerne den 1. Juli med Hensyn til den fremtidige Attesttildeling. Det kan jo ikke nægtes, at den Lov, hvorunder vi hidtil har levet, populært kaldet Valutaloven, vel siden 1933. har været den mest omstridte Lov,

der er vedtaget af den danske Rigsdag; jeg tror end ikke, Socialreformen kan maale sig med Valutaloven i den Henseende. Det har siden Lovforslagets Forelæggelse været drøftet i Pressen, hvorvidt der nu skete en Skærpelse eller en Lempelse af de hidtil gældende Bestemmelser, og der har i Pressen været en Del Uenighed herom. Jeg tror nu nok, jeg tør sige, at naar man tager Bemærkningerne til Lovforslaget i Agt og de Udtalelser, som den tidligere Handelsminister fremsatte ved dets Forelæggelse, kan der ikke være Tvivl om, at det er det sidste, der er Tilfældet. Paa ikke uvæsentlige Punkter har man imødekommet en Række af de Anker, der har været fremsat over for den tidligere Lov fra Erhvervslivets Side.

Man har ønsket for det første, at Loven i højere Grad skulde bære Præg af at være en Kriselov, en Bemyndigelseslov, som mere var tilpasset den Situation, hvorunder vi lever. Dette Ønske er i udstrakt Grad imødekommet, hvad det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ogsaa var inde paa. Man har ligeledes ønsket Importørbegrebet ophævet, og dette sker nu gennem Lovforslaget. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende har ikke altid forstaaet, at man har sat saa voldsomt ind over for Importørbegrebet, og jeg føler mig ikke helt sikker paa, at man vil være fuldt tilfreds med, at dette nu ophæves, at altsaa dette Ønske imødekommes. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Importørbegrebets Ophævelse kun vil ske for saadanne Varer, for hvilke der fremtidig gives fri Import. Det kan jo ikke være Meningen, at Importørbegrebet ogsaa skal ophæves for Varer, for hvilke der fremtidig af den ene eller den anden Aarsag sker en Kontingentering. Man har endvidere imødekommet Ønsket om fri Import fra Tyskland. Selv om dette Ønske maaske ikke er imødekommet paa den Maade og i det Omfang, man havde haabet, bliver Realitetsændringen i hvert Tilfælde den, at alle, der ønsker og kan importere Varer fra Tyskland, fremtidig vil faa udstedt Attester til Import af disse Varer.

Der har endvidere været et stærkt Ønske om at faa ophævet Det erhvervsøkonomiske Raad. Dette Ønske imødekommes ogsaa. Man har jo rettet en ikke blid Kritik imod dette Raads vældige Omfang og mod, at den tidligere Handelsminister har imødekommet alle de Ønsker fra forskellig Side, der har været fremme om at blive repræsenteret i dette Raad. Det er nu min Opfattelse, at Kritikerne glemmer, at naar saadanne Raad bliver saa talrige,